

Tíðindi úr Klakksvík

KLAKKSVÍK, 15. okt. 1969

Norðoya Fornminissavn hevði framvisning á Klakksvíkar Sjomansskúla 4., 5. og 6. oktober. Lat tað verða sagt beinan vegin, at alt var sera væl fyriskipað.

Norðoya Fornminissavn er ungt felag, og er tað stórt arbeiði sum liggur aftanfyrri, at fáa savna so nógvar fornlutir eftir stuttari tíð.

Tú kundi beinan vegin, tú trein inn um gáttina, fola teg í einari roykstovu. Her sótu kvinnur og menn, í teimum van ligu gerandiskleðunum tá ið tíðini, sum loystu úr lagdi, nappa, karða, spinna, tvínna og veva. Smágentur flettaðu sær tveingir, og tólvátaraband voru knýtt.

Mitt á gólvnum sótu smádreingir og kastadu kongar. Tað var gamalt fyrr.

So komu vit til tey gomlu amboðini og húskiráo. Tað verður ringt at draga nakað fram um, men amboðini hjá bátasmiðinum Jákup á Biskups stóð vóru áhugaverd at síggja.

Fiskireiðskapur, ongul og steinur. Navigatónstól, kumpas, sekstantur og logg. Kumpasir vóru úr Mikladali, av Viðareiði, og sjálvandi høvdu teir

eisini tær sera væl umtóktu frá Eliesar í Pálssstovu.

Fiskavekt, vaskikar og handbora. Nú er handa myndin næstan horvin. Teir søgdu, at illa gekst at fáa nakað kar.

Tað ljóðar at felagið hevur stórar plánir, hevur keypt bygð

ina Fossá, hvar ætlanin er at gera eitt Frilandsmuseum.

Vit ynskja Norðoyar Fornminissavni góðan byr frammyvir, og vóna at siggja tykkum aftur skjótt.

Frystibátur kom á Klakksvík mánakvöldið eftir lastini hjá »Stellu Kristinu« umleið 680 tons.

Útróðurin hevur verið nógvar tarnaður hesa seinastu tíðina av óveðri; tó halda menn, at væl er av fiski.

Keini í Borðoyavík er longd 16 m í summar og er arbeiðið nú handað kommununi.

Tað er Jógvan Olsen, byggi-meistari, sum hevur staðið fyri arbeiðnum, sum hevur kostað umleið 160.000 kr.

Tíðindamaður.

Foreldraráðið skal virka sum millumliður millum heim og skúla og annars røkja tey áhuga mál, ið kunnu vera børnum og skúla at gagni.

Vit eru sum foreldur sinnað fyrri, at lærararnir fáa so holla útbúgving sum møguligt til frama fyri børn og skúla og vit ynskja, at eitt fruktagott samarbeiði verður útbygt í framtíðini millum skúla og myndugleikar, so vunnid kann verða framá og vunnid kann verða á øllum trupulleikum, sum kunnu stínga seg upp.

Annars fer foreldraráðið sum umboð fyri foreldrini av øllum alvi at vera til hjálpar við einum og hvørjum tiltaki, sum kann vera neyðugt fyri at stímbra skúlaskapin í síni heild.

Foreldraráð sett við Venjingarskúlan

Skal virka sum millumliður millum heim og skúla

Fríggjakvöldið 10. í hesum völdum fundur í skúlahøllini á venjingarskúlanum, har øll foreldur, sum hava børn í hesum skúla vóru boðin.

Á hesum fundi varð stovn-

sett foreldraráð við 20 limum. Foreldraráðið varð valt soleiðis, at foreldrini í hvørjum skúla flokki fekk eitt umboð, og ráðið hevur skipið seg við eini 6-manna starvsnevnd.

Svenskur lækni bjargaði MAO

Tá Mao Tse-Tung fyrri fyrstu ferð í fleiri mánaðar visti seg alment á tjúguáradeinum eftir kinesisku kollveltingina, stóð svenski lækni Gunnar Bylin, undir líðini á honum.

»Aftonbladet« skrivur, at tann 2. september gjordist Mao álvarsliga sjúkur, og hetta kundi kosta honum lívið. Hann varð tó bjargaður av unga svenska læknanum Gunnar Bylin, skrivur blaðið, og heldur fram, at orsøkin til at áðurnevndi fekk so týðandi sæti — millum Mao Tse-Tung og Chou En-lai — helst mundi vera tann, at hann hevði bjargað Mao.

Gunnar Bylin er formaður fyri svenska maoistiska flokkinum KPML, sum hevur í hyggju at stilla upp til komandi rikisdagsval næsta ár.

»Aftonbladet« heldur seg eisini kunna siga, at Chou En-lai hevur bestu møguleikar at gerast oddamaðurin í Kina eftir

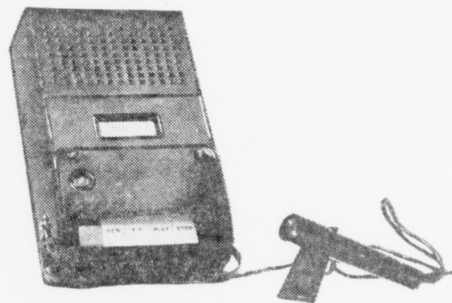

CHOU EN-LAI.

Mao, Lin Piao, sum fyrr er hildin at gerast eftirmaður Maos livir í lotuni illa, verður sagt.

Beinleiðis frá Japan

Kassette bandupptakarar

Upptøka frá mikrofon ella beinleiðis frá radio. Við tasku og mikrofon kr. 495,-.

Vælegnaður heima, í bili, í báti, til skúlabrák.

Har SEV er, hann hann brúkast beinleiðis frá ljósneti.

RADIO-EL

Tlf. 1397 — Tórshavn

RADIOBÚÐIN

Tlf. 7008 — Runavík

gleðiligt hjá honum, men enn meira gleðiligt helt hann tó vera, at hann beint aftaná ólav-søkuna hevði fingið ein kans við einum av teim yvirdekkadu linubátunum, so at hann nú sjálvur kundi fortjena pengar og ikki noyddist ganga við hús fyri onki.

Dómarin hevði enn meira at siga.

— Vit vóna, at hesin meistari okkara kann koma at sýna feroysku litirnar, tá næsta oympiadan fer fram. Kanska hann vinnur heimsmeistarateitið!

Og fólk gjordust uppafur or ari. Tað vardi drúgva tíð fyrr enn svimjimeistarin kundi sleppa inn og lata seg í, og fót-bóltsdysturin millum Býliðið og KÍ noyddist verða útsettur ein hálvan tíma. Ikki ein menniska var komin oman á vøllin.

Um kvöldið var dansur í B36-húsinum. Svimjimeistarin hevði eisini leitað sær inn hagar, og stóð nú og tosaði um mangt og hvat við einari ógíluga rúgvu av fólki, sum hann ongantíð hevði sæð fyrr. Hann hugsaði, meðan hann stóð og prátaði, um hvussu mangan fyrr hann var farin í dans og hevði stað-

Henda myndin er frá svimjukkappingini miklu. Svimjumeistarin svam so skjótt, at ikki var gjørligt at fáa hann við á myndina.

ið einsamallur við dyrnar og eygleitt tey, ið dansaðu. Hann dugdi ikki serstakliga væl at dansa, og sum oftast tá hann hevði biðið onkra gentu um ein dans hevði svarið verið eitt nei. Í kvöld var tað øðrvísi. Nú flokkaðust genturnar um hann, og hann hevði fleiri ferðir verið út á gólvnum við fleiri av

teimum Best dāmdí honum tó at dansa við einari litlari myrk-hærdari, ið smeyk seg tett inn til hansara, tá orkestri spældi tey seinu lögini.

Nú høvdu teir just byrjað at spæla »A whiter shade of pale«, og hann spurdi hana, um ikki tey høvdu dansa. Hon nikkaði og svaraði, at hon ikki tók við. Tey

løgdu armarnar um hvønn annan, og hann gjordist so tikin av hennara litla heita kroppi, at hann rettilig gloymdi, hvussu illa hann veruliga dugdi at dansa. Hann kendi bert, hvussu tætt hon var við seg, og hann hugsaði, um ikki hann mundi vera eitt tað eydnuríkasta menniskja í heiminum.

Soleiðis helt kvöldið fram, og tá »Cream Crackers« fóru undir at spæla tað seinasta lagið, »Sitting on a fence«, stóðu tey bæði, svimjimeistarin og gentan, just úti á gólvnum. Hon legði vangan móti hansara, og tey dansaðu saman inn í eina dreyrmaverð, har bæði droyndu sitt. Hann visti sjálvsagt ikki, hvat hon hugsaði, men hann var greiður um, at hon var fegin um hann, og at hon ikki hevði nakað imóti honum. Tá tær seinastu reglurnar vóru eftir og tað gjordist heilt myrkt inni í húsinum, møttust varrar teirra í einum longum heitum kossi, sum hann visti lovaði honum okkurt at venda heim til og okkurt at kempa fyri í morgundegnum.

Hann fylgdi henni heim. Hon búði út á Argjum, men tað legði hon ikki í. Tey tosaðu

um mangt og hvat á vegnum, og tá tey høvdu gjørt av at hittast aftur í B36-húsinum kvöldið eftir, kysti hann hana góða náttuttan fyri dyrnar og fór syngjandi til hús allan vegin inn til Sjomansheimið.

Kvöldið eftir vóru tað bara tey bæði — onki annað hevði týðning, og tá tað var av, hevði hon lovað at koma á keiina dagin eftir, tá hann skuldi fara, eins og hon hevði lovað at vera honum trúgv til hann kom aftur úr Grønlandi.

Svimjimeistarin kendi seg eiga allan heimin næsta morgunin, tá hann í útvarpinum hoyrði, at hann nú var danskur meistari, og at danska olympiski formansskapurin hevði í hyggju at royna at fáa hann við til næstu olympiadauna.

Hann gjordist ikki minni fegin í tá hann kysti gentuna farvel út á molanum og hon lovaði honum at skriva ofta. Hjartað hansara dukaði harðliga tá skipið legði frá kei og hann veitraði inn til hennara, har hon stóð so føgur og fin inni á keiini. Soleiðis fór hon eisini at standa tá hann um nakrar mánar eftir vendi heim aftur á tí sama dekkinum. Jú, svimjimeistarin hann átti allan heimin. (Frh.)